

Folkethingets Forhandlinger.

14de Møde. Ordentlig Samling, 1872.

1. Beh. af Lovf. om Told- og Skibsafgifterne.

Frembringelse Helt ikke kan betale sig, naar der ikke fra Statens Side ydes en saadan Extrabetaling for at drive den. Jeg tror derfor, det vil være rigtigere hellere end at forhøje Humletolden, ganske at ophæve den. Man har under forskjellige Former søgt at indføre en Bessatning paa M; Man har eksperimenteret dermed i forskjellige Retninger, snart har man undersøgt, om det ikke skulde være muligt at beskaffe Individet, snart om det ikke skulde være muligt at beskaffe Materiale, hvoraf det frembringes, navnlig Maltet, men man har opgivet begge Dele som uigjennemførlige. Nu har man derimod troet at kunne ramme Mlet ved at lægge Told paa Humle; men, som jeg allerede har antydet, tror jeg, det er den alleruheldigste Bet, man kan gaa. Det vil kun føre til, at den indenlandske Humledyrkning vil blive udvidet; men dette vil, som sagt, kun ske, fordi Staten sætter en stor Præmie paa at dyrke Humle. Hvis der nemlig ikke var Toldbeskyttelse for Humledyrkningen, vilde det kun i ganske enkelte Tilfælde kunne betale sig at anvende Jord og Arbejde derpaa, der udfordres ganske særlige Forhold, for at det kan betale sig, og derfor er det jo kun i enkelte Dele af Landet, at det kan ske. Der kræves en mild Jordbund, særlige Løforhold, og tillige, at man har den fornødne Skov i Nærheden, for at man derfra kan have Stænger til Humlen. Naar ikke Alt dette er forenet, betaler Humledyrkningen sig ikke og vilde neppe kunne betale sig selv under saadanne Forhold, hvis der ikke var en saa høj Told paa Humle, som der er. En anden paavisselig Uretfærdighed i det foreliggende Lovforslag er den, at endel Vareer ikke beskattes efter Værdi, men efter Vægt. Det er fra alle Sider og til alle Tider blevet anerkendt, at dette er en Uret; men man har svaret mod Indvendingerne derimod, at det ikke var muligt at have denne Uret, fordi der var en Del Vareforter, ved hvilke man ikke var i Stand til at stille de bedre fra de slettere, saaledes at de kunde beskattes efter Værdi. Noget tror jeg dog man kunde gøre paa dette Omraade. Man kunde albeles have Tolden paa de Slags Vareer, af hvilke de gode ikke lade sig skille fra de mindre gode. En af de Vareforter, som dette især gælder om, er Kaffe. Den høitværende Finansminister tilbød i sit Foredrag i sidste Møde at ville give Afkald paa Tolden paa Kaffe, naar man vilde lægge den over paa Brændevin. (Finansministeren i Særen: Det har jeg ikke sagt!) Var det ikke saaledes? Jeg forstod i det Mindste den høitværende Minister saaledes, at han vilde give Afkald paa Tolden paa Kaffe, naar den blev lagt

over paa Brændevin. Jeg kunde i alt Fald være tilbøjelig til at foreslaa, at man ophæver Tolden paa Kaffe og lægger den paa Suffer; derved vilde man opnaa to Ting, for det Første det, at man vilde være i Stand til at beskaffe mere retfærdig, idet Suffer netop er af den Slags Vareer, ved hvilke man er i Stand til at gjøre en Afstillelse mellem de bedre Sorter og de mindre gode. Det Andet, man vilde opnaa, var, at man mere vilde lægge Skatten paa de Samsundsclasser, som virkelig have Come til at bære den, og det vil ikke ske, naar man lægger Skatten paa Kaffe. Mlet 1 p. Forhøielse pr. Pund Suffer vilde omtrent være i Stand til at dække hele den Indtægt, der kommer ind ved Tolden paa Kaffe. Jeg tror derfor af de mig anførte Grunde, at der er Meget, der taler for, at man forsøgte det Experiment, og jeg vil gaa endnu et Skridt videre. Jeg vil sige, at jeg ikke vilde se noget Ondt i, om man ogsaa lagde de smaa Indtægter, det vil sige forholdsvis smaa Indtægter, som haves af Ris, Kul og Salt, over paa Suffer; thi jeg tror, som sagt, at man vilde opnaa de to Ting derved, baade at Skatten lagdes paa dem, der have bedst Come til at bære den, og tillige, at man blev i Stand til at beskaffe nogenlunde retfærdig. — Hvad nu det store Spørgsmaal angaar, at ophæve en Del af Toldskatten og indføre en Indkomst- og Formueskat i Stedet, saa vil jeg derom kun sige, at jeg tror, at man vilde have været dette Maal noget nærmere, dersom man ikke havde forkastet Indkomstskatten i forrige Samling. Jeg veed jo meget vel, at de Herrer, som da forkastede Indkomstskatten, gjorde det i den gode Hensigt, at den skulde opstaa paany i en langt bedre og heldigere Skikkelse, men det forekommer mig, at saa længe man ikke er kommen dertil, at en Beslutning af dette Thing et ensbetydende med en Lov, vil det ikke kunne negtes og ikke kunne overles, at man ved det Skridt, man da gjorde, beredte Indkomstskatten Bansevægsigheder, som den ikke vilde være bleven udsat for, hvis man ikke havde gjort dette Skridt.

Winther: Ved at læse den Betænkning, som ifjor blev afgiven af det Udvalg, der behandlede et Lovforslag, der svarer til det nu foreliggende, vil man se, at der i Udvalget var et ikke ubetydeligt Mindretal, som navnlig i Betænkningen Sp. 1250—53 gjør opmærksom paa, at det ikke vil have sine Udtaleser betragtede, som noget Definitiv. Dengang Betænkningen blev afgiven, var det klart for Alle, at Lovforslaget